

การศึกษาเปรียบเทียบถั่วเขียวพันธุ์แนะนำ

สารัตถ์ สัตยารักษ์¹, ไพศาล เหล่าสุวรรณ² และ อภินันท์ กำเนิดรัตน์³

Abstract

Sattayarak, S., Laosuwan, P., and Kamnalrut, A. (1996). Comparative Study on Recommended Varieties of Mungbean. *Suranaree J. Sci. Technol.* 3: 9-13

Six recommended varieties of mungbean and blackgram were investigated for various characters. These varieties were U-thong 1, Kamphaeng Saen 1, Kamphaeng Saen 2, Chainat 60, PSU-1, and U-thong 2. The last entry was blackgram. They were planted in a randomized complete block design with four replications. U-thong 2 gave the highest yield followed by Kamphaeng Saen 1. Most varieties of mungbean exhibited similar growth rate, net assimilation rate and leaf area index. However, at the late stage of growth U-thong 2 possessed the highest net assimilation rate.

บทคัดย่อ

ได้ทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบถั่วเขียวพันธุ์ส่งเสริม 6 พันธุ์ คือ ถั่วเขียวธรรมดา ได้แก่ อุ๋ทอง 1, กำแพงแสน 1, กำแพงแสน 2, ชัยนาท 60, มอ.1 และถั่วเขียวเมล็ดดำอุ๋ทอง 2 ทำการทดลองแบบ randomized complete block มี 4 ซ้ำ ผลปรากฏว่าถั่วเขียวเมล็ดดำพันธุ์อุ๋ทอง 2 ให้ผลผลิตสูงสุด รองลงมาได้แก่ ถั่วเขียวพันธุ์กำแพงแสน 1 ในระยะต้นของการเจริญเติบโต ถั่วเขียวทุกพันธุ์ให้อัตราการเจริญเติบโต การเพิ่มน้ำหนักแห้ง และครรชนที่พื้นที่ใบใกล้เคียงกัน แต่ในระยะหลังถั่วเขียวเมล็ดดำพันธุ์อุ๋ทอง 2 ให้อัตราการเพิ่มน้ำหนักแห้งสูงที่สุด

ถั่วเขียว (*Vigna radiata* Wilczek) และถั่วเขียวเมล็ดดำ (*Vigna mungo* Hepper) เป็นพืชตระกูลถั่วที่ใช้เป็นอาหารที่มีการปลูกอย่างแพร่หลายในประเทศไทย ซึ่งมีพื้นที่ปลูกรวมกันในปี 2536 จำนวน 2.147 ล้านไร่ ให้ผลผลิตประมาณ 2.31 แสนตัน (ศูนย์สถิติการเกษตร, 2537) พันธุ์ถั่วเขียวที่ปลูกในประเทศไทยที่มีการส่งเสริมให้เกษตรกรเพาะปลูกกันอยู่ในปัจจุบันมีอยู่ 6 พันธุ์ คือ อุ๋ทอง 1, กำแพงแสน 1, กำแพงแสน 2, ชัยนาท 60 และ มอ.1 ซึ่งเป็นถั่วเขียวธรรมดา

และอุ๋ทอง 2 ซึ่งเป็นถั่วเขียวเมล็ดดำ พันธุ์ถั่วเขียวเหล่านี้ได้มีการพัฒนาขึ้นมาเพื่อให้เพาะปลูกในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน แต่ไม่เคยได้มีการนำมาเปรียบเทียบเพื่อศึกษาคักยภาพในพื้นที่และสภาพแวดล้อมเดียวกัน

ผลผลิตของพืชเกิดจากผลรวมของลักษณะที่เกี่ยวข้องหลายลักษณะ ซึ่งแยกได้ว่าเป็นลักษณะองค์ประกอบของผลผลิตโดยตรง เช่น ขนาดเมล็ด จำนวนเมล็ดต่อต้น ฯลฯ และลักษณะที่ไม่เกี่ยวข้อง

¹ M.Sc., อดีตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, หาดใหญ่ สงขลา 90110

² Ph.D., ศาสตราจารย์สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000

³ Ph.D., ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ หาดใหญ่ สงขลา 90110

* ผู้เขียนที่ให้การติดต่อ